

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/ ๓๒๕๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 6811
วันที่ 12 มี.ย. 2555

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๗๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง สรุปผลการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปประเด็นสำคัญการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕

ตามที่ ประเทศไทยได้รับการคัดเลือกจาก World Economic Forum (WEF) ให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม World Economic Forum on East Asia 2012 ระหว่างวันที่ ๓๐ พฤษภาคม - ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรมแชงกรี ลา กรุงเทพฯ โดยการประชุมดังกล่าวมีผู้บริหารระดับสูงสุดของภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ และสื่อมวลชนชั้นนำจากทั่วโลกเข้าร่วมการประชุมประมาณ ๖๐๐ คน นั้น กระผมในฐานะประธานกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการจัดการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕ ที่ประเทศไทย ขอนำเสนอประเด็นสำคัญของการประชุมดังกล่าวมาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๔ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี จัดเข้าวาระ 19 มี.ย. 2555

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อนุมัติในหลักการการเป็นเจ้าภาพการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๗๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการจัดการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕ ที่ประเทศไทย โดยมีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นประธานกรรมการ และโดยที่การประชุมดังกล่าวถือเป็นเวทีที่มีอิทธิพลต่อการขึ้นทิศทางการเศรษฐกิจของภูมิภาคและโลก คณะกรรมการฯ จึงได้จัดทำสรุปผลการประชุมดังกล่าว เพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ

๒. สารสำคัญ

๒.๑ หัวข้อการประชุม คือ การกำหนดอนาคตของภูมิภาคด้วยการเชื่อมโยง (Shaping the Region's Future through Connectivity) โดย ผู้นำขององค์กรชั้นนำ เพื่อสนับสนุนการผนึกกำลังในการผลักดันให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ประสบความสำเร็จ รวมทั้งแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับโอกาสการเติบโตของภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนร่วมกันสร้างโมเดลการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการบริหารความเสี่ยงของภูมิภาค เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืนและเท่าเทียม เพราะโลกกำลังอยู่ยุคของความซับซ้อน พังพา และรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลมาจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๒ บทบาทนายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวเปิดการประชุม โดยได้กล่าวถึงความท้าทายและโอกาสในการสร้างอนาคตของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านการเชื่อมโยง และร่วมการอภิปรายเต็มคณะร่วมกับประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซีย นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐ

2/554
12 มิ.ย.
16.20

นร. 3189
เข้า 16/6/55
16.8.9.16
ออก

สังคมนิยมเวียดนาม โดยมี Professor Klaus Schwab ผู้ก่อตั้ง WEF เป็นผู้ดำเนินรายการ รวมทั้งได้เข้าร่วมการประชุม Meet the Leader เพื่อตอบข้อซักถามนักธุรกิจจากบริษัทชั้นนำที่เป็นสมาชิก WEF ในระดับ Global Growth Companies เกี่ยวกับการค้าการลงทุนและทิศทางของประเทศไทย ในส่วนของรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้เข้าร่วมอภิปรายเต็มคณะในหัวข้อ East Asian Models for Transforming the Global Economy และเข้าร่วมการประชุม Meet the Leader ร่วมกับนายกรัฐมนตรี โดยได้บรรยายและตอบข้อซักถามเกี่ยวกับประสบการณ์ แนวทางการทำงาน และการสนับสนุนกิจการเพื่อสังคม โดยมีผู้เข้าร่วมจากกลุ่มสมาชิก Young Global Leaders ของ WEF และผู้ประกอบการเพื่อสังคมจากทั่วโลก นอกจากนี้ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้เข้าร่วมการอภิปราย TV Debate ในหัวข้อ Financing ASEAN's Future

๒.๒ **สรุปผลการประชุมแบบ Private Sessions** ได้จัดให้มีกิจกรรมเสวนาแบบแบ่งกลุ่มย่อยใน ๕ สาขาดังนี้คือ

๒.๒.๑ **การประชุมสุดยอดภายใต้หัวข้อ เปิดพรมแดน: สร้างการเติบโตให้กับทวีปเอเชีย ผ่านการเดินทาง การค้า และการท่องเที่ยว** (Open Borders: Revitalizing Asia's Growth through Travel, Trade and Tourism) ที่ประชุมเห็นว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างงานในภูมิภาคเอเชียตะวันออก แต่ยังคงเผชิญประเด็นท้าทายหลายด้าน ดังนั้น ควรเร่งสร้างกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับพื้นที่ ลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ ในขณะที่ภาคเอกชนควรเร่งปรับกลยุทธ์ในการทำตลาดเพื่อตอบสนองผู้บริโภคผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

๒.๒.๒ **การประชุมสุดยอดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Summit)** ประกอบด้วย ๓ ประเด็นย่อย ได้แก่ ๑) **พลังของข้อมูลกับการสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ** (The Power of Data to Fuel Technological, Social and Economic Innovations) โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญของข้อมูลที่จะส่งผลต่อการพัฒนาเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ และนวัตกรรม และเมื่อมีการเชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนเข้าด้วยกัน เทคโนโลยีจะเป็นเครื่องมือหรือกลไกหนึ่งที่จะเชื่อมโยงประชาชนอาเซียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ๒) **ความเชื่อมโยงเครือข่ายดิจิทัลและโครงสร้างทางกายภาพเพื่อขับเคลื่อนการเติบโตของภูมิภาค** (Connectivity for Growth: Digital and Physical) เป็นการนำเสนอโครงการของ WEF จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่ โครงการ Risk and Responsibility in a Hyperconnected World และโครงการ Supply Chain Risk ที่เห็นว่า ปัจจุบันเมื่อมีการติดต่อสื่อสารและเชื่อมโยงที่รวดเร็วจะส่งผลให้เกิดภัยและความเสี่ยงต่างๆ ตามมา ซึ่งทุกภาคส่วนต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีร่วมกันเพื่อลดความเสี่ยง และในส่วนของระบบห่วงโซ่อุปทานจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดใหม่เมื่อเผชิญกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ๓) **ความร่วมมือในการสร้างความยืดหยุ่นเพื่อรับมือภัยทางไซเบอร์** (Partnering for Cyber Resilience (PCR): Individual Action, Collective Good) PCR เป็นกิจกรรมที่ WEF ริเริ่มขึ้นในลักษณะพันธมิตรและความร่วมมือในระดับโลก เพื่อเพิ่มขีดความคงทนต่อการเปลี่ยนแปลง และเพิ่มความยืดหยุ่นในการรับมือภัยทางไซเบอร์ โดยที่ประชุมมีข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมเรื่อง PCR อาทิ เสริมสร้างความตระหนักในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วน จัดทำมาตรฐานด้านความมั่นคงปลอดภัยทางสารสนเทศ โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนได้รับทราบและเข้ามามีส่วนร่วม

๒.๒.๓ **การวางแผนโครงสร้างการพัฒนาพลังงานของแต่ละประเทศในภูมิภาครูปแบบใหม่** ที่ประชุมให้ความสำคัญกับการจัดหาพลังงานให้เพียงพอ ราคาถูก และรักษาสังแวดล้อม เพื่อสร้างสมดุลและทำให้ธุรกิจพลังงานอยู่บนพื้นฐานที่ยั่งยืน และความสามารถในการเข้าถึงพลังงานของ

ประชาชนได้อย่างแท้จริง เพราะขณะนี้พบว่าบางประเทศยังไม่มีไฟฟ้าใช้เพียงพอ ยิ่งไปกว่านั้น WEF ได้นำผล การศึกษาสถาปัตยกรรมโครงสร้างพลังงานใหม่ ที่เป็นการศึกษาความสมดุลของการใช้พลังงานในประเทศไทย ซึ่งครอบคลุมประเด็นการจัดหา การใช้พลังงาน ราคา และการดูแลด้านสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๔ การผลักดันวิสัยทัศน์ใหม่ด้านการเกษตรสู่การปฏิบัติในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออก (Putting the New Vision for Agriculture into Action in East Asia) ที่ประชุมสรุปว่า การพัฒนาการเกษตรแบบยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภูมิภาคเอเชียตะวันออก ต้องอาศัยกลไกการลงทุนในรูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้มากขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐควรกำหนด ยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการลงทุนภาคเกษตรให้ชัดเจน เช่น ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน จัดการเกี่ยวกับการเข้าถึง ที่ดินทำกิน การบริหารความเสี่ยง การประกันภัยพิผลเกษตร การจัดหาตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสีเขียวที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๒.๒.๕ แนวทางความร่วมมือเพื่อสร้างสุขภาพที่ดี (Healthy Living: Collaborative Solutions for Maximizing Impact) ที่ประชุมเห็นว่า ปัจจุบันโรคที่ไม่ติดต่อ เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็ง ได้ก่อให้เกิดอัตราการเสียชีวิต และสร้างภาระทางงบประมาณให้แก่ ประเทศ ดังนั้น ควรให้ประเทศในภูมิภาคร่วมกันพัฒนาแผนปฏิบัติการของภูมิภาคและส่งเสริมการ ประสานงานในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคที่ไม่ติดต่อนานยิ่งขึ้น

๒.๓ การประชุมแบบ Public Sessions โดยที่ประชุมได้เน้น ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่

๒.๓.๑ การมองภูมิภาคในบริบทใหม่ของโลก (Rethinking Regional Models for a New Global Context) ปัจจุบันประเทศต่างๆ ต้องเผชิญกับความท้าทายและโอกาส เช่น ความ ผันผวนทางเศรษฐกิจจากวิกฤตการเงิน ราคาพลังงานเพิ่มขึ้น การเป็นศูนย์กลางการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การรวมตัวของอาเซียน และการพัฒนาสู่ประชาธิปไตย ดังนั้น ต้องมีการทบทวนและศึกษารูปแบบการพัฒนาประเทศในภูมิภาคสำหรับโลกยุคใหม่ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและใช้ โอกาสนี้เพื่อสร้างการเติบโตที่ยั่งยืน โดยที่ประชุมได้เสนอประเด็นสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑) การลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศและการเพิ่มบทบาทสตรีต่อการ พัฒนาประเทศในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขัน จำเป็นต้องพึ่งพาบุคลากรที่มีความสามารถที่หลากหลาย และความแตกต่างจะช่วยพัฒนา กระบวนการตัดสินใจ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้มีปริมาณและมูลค่าสูงขึ้น

๒) การสร้างรูปแบบเศรษฐกิจสมดุลใหม่ในกลุ่มประเทศเอเชีย ตะวันออก เพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวและสร้างความสมดุลในดุลการค้าของโลก โดยพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพึ่งพาการบริโภคในประเทศ และลดปัญหาคอร์รัปชัน ตลอดจนรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันในห่วงโซ่อุปทานของโลก ซึ่งในช่วงนี้ยังคงมีความจำเป็นในการ พึ่งพาตลาดในยุโรปและสหรัฐอยู่ แม้ว่าจะมีข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจในตลาดเหล่านี้ก็ตาม

๓) การลดปัญหาความยากจน เน้นการพัฒนาระบบการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง เพิ่มบทบาทขององค์กรนานาชาติและเอกชนในการสร้างทักษะพื้นฐานนอกเหนือจากเรื่องของธุรกิจ เพื่อสร้างรากฐานความยั่งยืนทางฐานะ และนิยามคำว่า ความยากจนและความเสมอภาคขึ้นใหม่ให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก

๔) การสนับสนุนให้ผู้นำทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ผลักดันรูปแบบและระบบการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืนสู่การปฏิบัติ อาทิ ออกแบบกลไกการคุ้มครองทางสังคมของผู้สูงอายุให้มีความเหมาะสมทั้งในเชิงสังคมและวัฒนธรรม และเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงการจ้างงานในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมได้ตลอดชีวิต เป็นต้น

๕) การพัฒนาการศึกษา ทักษะและการเชื่อมต่อการทำงาน เพื่อพัฒนาประชากรให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ เช่น ส่งเสริมให้สถานประกอบการให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับทักษะฝีมือ สามารถทำงานในเชิงสร้างสรรค์ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รัฐบาลควรกำหนดนโยบายช่วยเหลือสถานประกอบการในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาคอาเซียน เป็นต้น

๖) การจัดการกับค่านิยมที่มีอยู่และค่านิยมใหม่ที่ตีไม่ให้สูญหาย เนื่องจากที่ผ่านมา มีการแปลความค่านิยมที่ฝังงานของสังคมให้เกิดความบิดเบือน ทั้งนี้ ควรช่วยกันกำหนดวิธีการในการรักษาค่านิยมที่ดีงามให้สามารถส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่น สู่ชุมชน และธุรกิจในภูมิภาคเอเชีย ผ่านสื่อสังคมออนไลน์และเทคโนโลยีต่างๆ

๒.๓.๒ การเตรียมรับมือกับความเสี่ยงในภูมิภาค (Responding to a Region@Risk) ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำเป็นต้องยกระดับความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งความเสี่ยงที่สำคัญในภูมิภาคนี้มี ๓ ด้านคือ ความเสี่ยงทั้งจากภัยทางเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ และภัยก่อการร้าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานหรือการผลิต รวมทั้งปัญหาสังคมในภูมิภาค ดังนั้นประชาคมอาเซียนต้องลดผลกระทบเพื่อเตรียมรับมือกับความเสี่ยงโดยใช้มาตรการต่างๆ ดังนี้

๑) การจัดการเพื่อลดปัญหาความรุนแรงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยทำการประเมินเพื่อจัดลำดับความเสี่ยง วิเคราะห์ช่องว่างและปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนของกลไกการจัดการสาธารณภัยในปัจจุบัน การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสร้างแบบจำลองเพื่อการวางแผน ป้องกันความเสี่ยงและลดผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานของโลก ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของชุมชนให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับแนวโน้มระยะยาวของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น มีระบบประกันภัยที่ครอบคลุมครบถ้วนและมีรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในระดับอาเซียน ภูมิภาคเอเชียและระดับโลกเพื่อเตรียมการรับมือทั้งก่อนและหลังการเกิดสาธารณภัย

๒) การบริหารจัดการและใช้เครื่องมือทางการเงินในอนาคตเพื่อลดความเสี่ยงและความผันผวนของภาคการเงินโลก และลดปัญหาความไม่เพียงพอของแหล่งเงินทุน โดยเฉพาะการขาดแคลนสภาพคล่องในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยที่ประชุมเห็นว่า ควรพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในภูมิภาค จัดตั้งกองทุนโครงสร้างพื้นฐานอาเซียน สนับสนุนการลงทุนในรูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และพัฒนาระบบการเงินในระดับฐานราก เพื่อสนับสนุนระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจให้เกิดความแข็งแกร่งและยั่งยืน โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓) สร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืนในอนาคต โดยส่งเสริมให้มีการนำระบบหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อช่วยปรับปรุงการเข้าถึง ความเพียงพอและคุณภาพของการผลิตอาหารให้ดีขึ้น สร้างสิ่งจูงใจในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการผลิตอาหารที่ยั่งยืน ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อเกษตรยั่งยืน และมีแผนแม่บทสำหรับกลุ่มอาเซียนที่กำหนดให้แต่ละประเทศปลูกพืชที่มีผลผลิตสูงที่สุด

๔) **ลดปัญหาสุขภาพเป็นพื้นฐานของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน** เพราะการดูแลสุขภาพไม่ดีจะทำให้ผลิตภาพการผลิตต่อคนลดลง นอกจากนี้ ผลการศึกษาของเวิลด์อีโคโนมิก ฟอรัม พบว่าโรคไม่ติดต่อ (NCDs) เป็นประเด็นท้าทายในเอเชีย โดย คิดเป็นร้อยละ 60 เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตในภูมิภาคนี้ ดังนั้นจึงเสนอให้ดำเนินการปฏิรูประบบการดูแลสุขภาพที่เน้นการป้องกันและส่งเสริมให้แต่ละบุคคลมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ๕) **สร้างความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศจีนและสหรัฐอเมริกา** นอกจากจะช่วยเหลือเสริมสร้างสวัสดิภาพความมั่นคงของเอเชียตะวันออกเฉียงและลดความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนแล้วยังกลายเป็น "ตัวรถจักรของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก" ซึ่งสามารถนำไปสู่การฟื้นฟูและความมั่นคงของเศรษฐกิจโลก

๒.๓.๓ **การเชื่อมโยงภูมิภาคเป็นหนึ่งเดียว (Realizing Regional Connectivity)** อนาคตของเอเชียตะวันออกเฉียง ความเชื่อมั่น และความสามารถในการปรับตัวของภูมิภาคขึ้นอยู่กับ การบริหารจัดการให้สามารถสร้างความเชื่อมโยงภูมิภาคให้เป็นหนึ่งเดียว นอกจากจะเป็นภูมิคุ้มกันวิกฤตจากนอกภูมิภาคแล้ว การเชื่อมโยงบังกล่าวจะช่วยต่อยอดท้าทายที่สำคัญของเอเชียตะวันออกเฉียงในการก้าวขึ้นมาเป็นอีกหนึ่งเสาหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตาม เอเชียตะวันออกเฉียงยังมีประเด็นท้าทายในเรื่องความยั่งยืนของเศรษฐกิจ พลังงาน และทรัพยากร ซึ่งที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลายโดยสรุปได้ดังนี้

๑) **การดำเนินการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้** แต่การรวมตัวทางเศรษฐกิจมีความเสี่ยงและผลกระทบ ซึ่งประเทศสมาชิกต้องเตรียมรับมือ อาทิ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกซึ่งจำเป็นต้องรีบแก้ไข

๒) **การเชื่อมโยงประชากรผ่านทางวัฒนธรรม** จะช่วยเสริมสร้างการรวมกลุ่มภูมิภาคอาเซียนให้มีความแข็งแกร่งมากขึ้น โดยเสนอให้ทบวงทิศทางของการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมในอาเซียน การสร้างกระแสศิลปวัฒนธรรมของอาเซียนให้น่าสมัย และการสนับสนุนให้เยาวชนอาเซียนเข้าใจอย่างลึกซึ้งและมีส่วนร่วมในศิลปวัฒนธรรม

๓) **การจัดการห่วงโซ่อุปทานจะเป็นตัวจักรสำคัญในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเอเชีย** ด้วยการกระจายห่วงโซ่อุปทานตามประเทศต่างๆ ที่เป็นฐานการผลิตในห่วงโซ่มูลค่าจะลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และยังสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ได้อีกทางหนึ่งด้วย

๔) **อุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยวจะช่วยสร้างผลประโยชน์โดยรวมให้กับเอเชีย** เช่น การสร้างงาน การสร้างผู้ประกอบการ และการกระจายความมั่งคั่งสู่ชุมชน ซึ่งท้ายที่สุดจะสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาค และในอนาคตการเติบโตของภาคการท่องเที่ยวจะเพิ่มสูงขึ้น แต่ต้องลดความเสี่ยงที่สำคัญ เช่น การเข้ามาของผู้ซื้อบริการทางเพศกับเด็ก การเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและปัญหาสังคม

๕) **การจูงใจให้ผู้บริโภคในอาเซียนบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น** เช่น สนับสนุนให้ภาคธุรกิจและนักลงทุน โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติ เป็นแกนนำร่วมกับภาครัฐช่วยผู้บริโภคในเอเชียเปลี่ยนพฤติกรรม หันมาบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นต้น

๖) **เทคโนโลยีจะเป็นกลไกสำคัญของอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงประชาคมอาเซียน** เนื่องจากบริษัทเทคโนโลยีในเอเชียเกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก โดยมีปัจจัยเอื้อจากการที่การใช้เงินลงทุนในปัจจุบันในการจัดตั้งน้อยกว่ายุคก่อน ประกอบกับบริษัทเทคโนโลยีระดับโลกมีแนวโน้มไปตั้งสาขาในต่างประเทศสูงขึ้น โดยเฉพาะประเทศที่มีประชากรที่มีทักษะสูง และให้ความสำคัญกับประเด็นการ

ปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาน้อยกว่าการค้นหาคำตอบที่มีความสามารถ ซึ่งเป็นผลให้การยกระดับการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดเป็นไปได้เร็วขึ้นกว่าในอดีต

๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น เพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานระหว่างพื้นที่ต่างๆ และภาครัฐควรปรับปรุงกระบวนการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนให้มีความโปร่งใส รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความเสี่ยงในการถูกแทรกแซงทางการเมือง โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ของประเทศเป็นที่ตั้ง เป็นต้น

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

รับทราบผลการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕
จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง)

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ประธานกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการจัดประชุม
World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๖๐๐
โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๑
E-mail: chuwit@nesdb.go.th

๓ ๑๙.
สค. ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑๙ ส.ย. ๒๕๕๕ ลงมติว่า

ทราบ

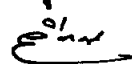
ที่ ๔๖๐๕๐๖/๑๖๗/๓/น
จว. ๑๕ ส.ย. ๕๕

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

รอง-นรม. และ รัฐ-กค. (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) ประธานกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการจัดประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕ ขอให้นำเสนอผลการประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕ เสนอ ครม.ทราบ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้นำเรื่องนี้เสนอ ครม.ทราบตามที่ รอง-นรม. และ รัฐ-กค. (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) ประธานกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการจัดประชุม World Economic Forum on East Asia ปี ๒๕๕๕ เสนอ

อนุมัติ

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

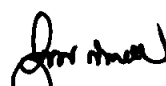
นายกรัฐมนตรี

๑๘ ส.ย. ๒๕๕๕

กราบเรียน นรม.

เพื่อโปรดพิจารณา

๑๗ ส.ย. ๕๕
๑๗/๑๕/๕๕

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี